Dosarul nr. 3-1207/2023
2-23069289-12-3-15052023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16.05.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Efrosinia Bivol împotriva Consiliului or. Sîngera, privind anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat,

a c o n s t a t a t :

La 15.05.2023, Efrosinia Bivol, reprezentată de avocatul Iulian Caşu a adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Sîngera, solicitînd:

- Anularea ca fiind ilegală decizia Consiliului orăşenesc Sîngera *****/23 din 17.03.2023 cu privire la examinarea cererii lui Bivol Efrosinia privind eliberarea ordinului de repartiţie pentru apartamentul *****, amplasat în *****, *****, str. ***** *****;
- A obliga Consiliului orăşenesc Sîngera să elibereze lui Bivol Efrosinia ordinul de repartiţie pentru apartamentul *****, amplasat în *****, *****, str. ***** *****.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat, că în fapt, prin decizia Consiliului orăşenesc Sîngera nr. 1/23 din 17.03.2023 s-a luat act de cererea cet. Bivol Efrosinia, locatara *****, str. ***** *****, ***** şi s-a recomandat cet. Bivol Efrosinia, locatara *****. str. ***** *****, *****, îndeplinirea recomandărilor expuse în răspunsurile acordate de Primăria or. Sîngera, în prezentarea actelor indicate.

Decizia i-a fost comunicată reclamantei la data de 02.05.2023.

Nu este de acord cu această decizie, o consideră ilegală şi pasibilă anulării din considerentele expuse mai jos.

Reclamantul Bivol Efrosia s-a adresat la data de 27.02.2023 cu o cerere faţă de Consiliul Orăşenesc Sîngera prin care a solicitat aprobarea modificărilor în decizia Consiliul orăşenesc Sîngera nr. 3/1 din 21.05.2004 prin includerea în Lista deţinătorilor spaţiului locativ din str. ***** *****, satul ***** a lui Bivol Efrosinia şi eliberarea lui Bivol Efrosinia a Ordinului de repartiţie pentru apartamentul *****. amplasat în *****. *****, str. ***** *****.

Conform buletinului de identitate anexat, cet. Bivol Efrosinia, are stabilit domiciliul şi nemijlocit locuieşte pe adresa : *****, *****, str. ***** *****. *****.

Blocul locativ în care se află acest apartament a fost edificat de agentul economic S.A. Moldcarton, administrația căruia de comun acord cu Comitetul Sindical au repartizat aceste locuinţe angajaţilor din cadrul acestei întreprinderi.

Odată cu reorganizarea acestei întreprinderi, spaţiul locativ din acest bloc a fost transmis în gestiunea SEL *****, fiind înregistrat la balanţa APL a or. Sîngera.

Conform răspunsului Direcţiei de Arhivă Chişinău nr. 739 din 23.02.2023, Procesul-verbal al Comitetului Sindical al companiei S.A. cu privire la eliberarea orderelor de repartiţie pentru spaţiul locativ din str. ***** *****. *****, nu a fost găsit.

Însă petiţionara Bivol Efrosia confirmă faptul transmiterii spaţiului locativ prin Actul de transmitere a „Certificat-Caracteristică privind privatizarea locuinţelor" locatarilor căminului din *****, str. ***** *****, întocmit și semnat de administraţia S.A Moldcarton şi SEL Dobrogea din data de 28.11.2001.

Consiliul orăşenesc Sîngera a aprobat prin decizia nr. 3/1 din 21.05.2004 Lista deţinătorilor spaţiului locativ din str. ***** *****, satul *****, anume în baza actului sus menţionat, însă a omis nejustificat să o includă şi pe Bivol (anterior Cnij) Efrosinia în această listă.

Din pct. 34 al Actului de transmitere a „Certificat-Caracteristică privind privatizarea locuinţelor" locatarilor căminului din *****. str. ***** *****, întocmit şi semnat de adminsitraţia S.A Moldcarton şi SEL Dobrogea reiese lui Bivol (la acel moment Cnij) Efrosinia i s-a atribuit camerele ***** la moment apartamentul cu *****.

La cerere s-a anexat copia certificatului de căsătorie care confirmă schimbarea numelui din „Cnij" în „Bivol".

Astfel, refuzul administraţiei publice locale Sîngera de a elibera lui Bivol Efrosia ordin de repartiţie pentru apartamentul *****, amplasat în ***** *****, str. ***** ***** este unul ilegal şi încalcă flagrant dreptul de proprietate a reclamantei.

Conform cu art. 3) Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi a statului de drept.

Conform art. 5) din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţle publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.6) din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art.7) al Codului administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Conform art. 10) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea

sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Noţiunea de „act administrativ" este reglementată în legislaţia naţională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului fată de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

În conformitate cu art. 17) din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu prevederile art.20) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 21) al Codului administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 36 din Codul administrativ, instanţa de judecată competentă să soluţioneze acţiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremaţiei dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui sunt considerate valori supreme şi sunt garantate de stat. Instanţele de judecată competente aplică principiul supremaţiei dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenţei Curţii Europene pentru Drepturile Omului. în conformitate cu art.93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin.(l), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art.39 alin.(2) al Codului administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 al Codului administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: ajanularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); compunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d)constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar

putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(l) cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu prevederile art. 12 alin.(1) al Codului de procedură civilă, instanţa judecătorească soluţionează pricinile civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituţionale, organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanţelor şi hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale.

Potrivit art. 8 CEDO, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie,a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Alin 2 prevede că nu este admis amestecul unei autorităţi publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea dreptului sau libertăţilor altora.

Astfel, art. 8 CEDO protejază individul împotriva ingerinţelor arbitrare a autorităţilor publice şi implică adoptarea măsurilor menite să asigure respectarea drepturilor garantate prin acest articol (cauza Surugiu vs Romania).

Într-o altă cauză CtEDO Cosic contra Croaţiei, Curtea atenţionează că pierderea locuinţei de către o persoană este o formă extremă a ingerinţei în dreptul la respectarea domiciliului. Orice persoană ce riscă o restrîngere atît de gravă trebuie în principiu să poată cere unui tribunal independent să stabilească proporţionalitatea şi caracterul rezonabil al măsurii prin prisma art. 8 din Convenţie, chiar dacă, potrivit dreptului intern dreptul său de a folosi un imobil s-a stins.

Potrivit art. 47 al Constituţiei Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea şi bunăstarea, lui şi familiei lui, cuprinzând hrana. îmbrăcămintea, locuinţa. îngrijire medicală, precum şi servicii sociale necesare.

Potrivit art. 31 al Cărţii Europene Sociale (revizuită) din 03.05.1996 Statul este angajat să favorizeze accesul la locuinţă la un nivel adecvat.

Potrivit art. 1 (1) al Legii cu privire la locuinţe, dreptul la locuinţă constituie un drept fundamental, care face parte din dreptul la viaţă decentă al persoanei şi familiei.

Dreptul la locuinţă prevede inter alia nediscriminarea în exercitarea dreptului la locuinţă, inclusiv accesul la piaţa locuinţelor, administrarea şi folosirea locuinţei, precum şi intrarea în proprietatea locuinţei.

Este relevantă în acest sens cauza CtEDO Chirica contra Moldovei definitivă din 22.10.2014 în care Curtea observă că „în lipsa ordinului de repartiţie, situaţia juridică în care se află reclamantul este similară cu cea a unui acord de ocupare precară a imobilului, revocarea dreptului de folosinţă a acestuia putând să survină în orice moment la simpla decizie a proprietarului”.

Prin hotărârea Guvernului 202 din 25.02.2003 „ Cu privire la ameliorarea situaţiei ce ţine de exploatarea blocurilor locative şi a căminelor departamentale, precum şi de asigurarea locatarilor cu servicii comunale (abrogată prin Hotărîrea Guvernului nr. 36 din 01.02.2016) s-a impus autorităţilor publice şi gestionarilor blocurilor locative, inclusiv căminelor departamentale, necesitatea modificării statutului juridic pentru urgentarea procesului de privatizare.

Pîrîtul, Primăria or. Sîngera, la 25.09.2023 a depus în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) referința asupra prezentei cereri de chemare în judecată, cu nr. de înregistrare 19454, solicitând

respingerea acțiunii din cauza lipsei suportului juridic. (f.d. 123-126)

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, r/reclamantei Efrosinia Bivol - avocatul Iulian Cașu, a susținut cererea de chemare în judecată pe motive de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul pîrîtului, Primăria or. Sîngera – Maria Brînzila, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Audiind explicațiile participanților la proces, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În urma analizei actelor administrative contestate, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant în acțiunea înaintată, instanța constată că acțiunea înaintată de Efrosinia Bivol este o acțiune în obligare, conform prevederilor art. 206 din Codul administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de prevederile art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 9 din Codul administrativ, (1) Prin petiţie, în sensul prezentului cod, se înţelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorităţi publice de către o persoană fizică sau juridică. (2) Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operaţiuni administrative.

Conform art. 10 din Codul administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 din Codul administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi: b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 64 din Codul administrativ, (1) Autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege. (2) Refuzul de a primi sau a examina o

cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Conform art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 194 Cod Administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Conform art. 195 Cod Administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Conform art. 206 Cod Administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Conform art. 208 Cod Administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Conform art. 219 Cod Administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 CPC prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Materialele cauzei denotă, că la data de 19.01.2018, reclamanta Efrosinia Bivol a înaintat cerere către Primăria or. Sîngera, cu privire la eliberarea orderului de repartiţie asupra bunului imobil din ***** str. ***** ***** *****.

La 12.02.2018, Primăria or. Sîngera, prin răspunsul nr. 52 a comunicat reclamantei Efrosinia Bivol despre necesitatea prezentării următoarelor documente pentru întocmirea şi eliberarea orderului de repartiţie asupra spaţiului locativ pretins de solicitant şi anume ***** din str. ***** *****, *****, după cum urmează :

- Actul ce confirma atribuirea acestui spaţiu dnei Efrosinia Bivol (de regula se prezintă orderul eliberat de SA Moldcarton);
- Copiile buletinelor de identitate a membrilor familiei, inclusiv certificate de naştere a copiilor minori, daca există (cu prezentarea originalelor pentru a fi autentificate de secretarul consiliului);
- Certificatul de la APLP 51/336 Dobrogea despre lipsa datoriilor;
- Extras de la APLP 51/336 din Cartela apartamentului. (Dos.Administrativ)

La data de 06.05.2020, reclamanta Efrosinia Bivol a dresat o cerere repetată Primăriei or. Sîngera, insistând pe eliberarea orderului de repartiţie asupra bunului imobil din ***** str. ***** ***** *****, (Dos. Administrativ).

Prin răspunsul nr. 296 din 20.05.2020, Primăria or. Sîngera a reitereat reclmantei despre necesitatea prezentării actelor necesare pentru întocmirea unui proiect de decizie, care va fi aprobat de consiliul local, și anume :

- Extrasul din Procesul verbal al Comitetului Sindical al companiei SA Moldcarton sau orderul de repartiţie eliberat de ultimul, pe numele beneficiarului Bivol Efrosinia, a camerei ***** din ***** str. ***** *****, care poate fi ridicat de la Direcţia de Arhivă mun. Chişinău (str. Teilor, 7/2, MD 2043, mun. Chisinau);
- Copiile buletinelor de identitate a membrilor familiei, inclusiv certificatele de naştere a copiilor minori (în caz de existenţă) cu prezentarea originalelor pentru a fi legalizate copiile;
- Certificatul de la APLP 51/336 Dobrogea, despre lipsa datoriilor;
- Extras de la APLP 51/336 din Cartela apartamentului;
- Certificat de la APLP 51/336 Dobrogea despre componenţa familiei cet. Bivol Efrosinia (f.d.8, Dos. Administrativ).

La data de 03.08.2021, avocatul Cașu Iulian, în interesele reclamantei Efrosinia Bivol a adresat pîrîtului cerere cu privire la accesul la informație, iar prin răspunsul Primăriei or. Sîngera nr. 781 din 09.08.2021, s-a comunicat despre necesitatea consultării mandataruliui petentului – Bivol Efrosinia, de a prezenta actele care, au stat la baza înregistrării domiciliului ultimei la dresa indicată în cerere, pentru a stabilii temeiul juridic de posesie și folosință a bunului imobil din adresa *****, str. ***** ***** ***** (Dos. Administrativ).

La data de 30.09.2022, cu nr. 11, avocatul Cașu lulian în interesele reclamantei Efrosinia Bivol a depus cerere către Primăria or. Sîngera, cu privire la eliberarea orderului de repartiţie lui Bivol Efrosinia pentru ***** din ***** str. ***** *****, iar prin răspunsul nr. 1351 din 25.10.2022, s-a comunicat solicitantului despre necesitatea prezentării setului de documente indicat în răspunsurile anterioare, (Dos. Administrativ).

Avocatul Cașu Iulian în interesele Efrosiniei Bivol a depus la 07.11.2022 în adresa Consiliului or. Sîngera cerere prealabilă manifestându-și dezacordul cu răspunsul nr. 1351 din 25.10.2022, solicitînd adoptarea unei decizii prin care să fie dispusă eliberarea lui Bivol Efrosinia a ordinului de repartiție pentru ***** din ***** str. ***** *****.

Iar prin răspunsul Primăriei or. Sîngera, nr. 1461 din 23.11.2022, s-a menținut poziția expusă în răspunsul nr. 1351 din 25.10.2022.

Exercitând controlul judiciar din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele

obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acțiunile pîrîtului sunt legale, conform raționamentelor ce succed infra.

Conform art. 1 al Legii din 30.04.2015 cu privire la locuinţe, (1) Dreptul la locuinţă constituie un drept fundamental, care face parte din dreptul la viaţă decentă al persoanei sau familiei. Dreptul la locuinţă prevede:

a) stabilitatea privind raporturile de locaţiune, prestarea serviciilor adecvate aferente, asigurarea infrastructurii necesare, accesibilitatea surselor financiare;

b) nediscriminarea în exercitarea dreptului la locuinţă, inclusiv accesul la piaţa locuinţelor, administrarea şi folosirea locuinţei, precum şi intrarea în proprietatea unei locuinţe;

c) transparenţa exercitării de către autorităţi a atribuţiilor şi a obligaţiilor ce se referă la exercitarea dreptului la locuinţă.

(2) Statul asigură dreptul persoanelor la locuinţe sociale, de serviciu, de manevră, de tip cămin, hotel-azil, cu statut special (de protocol), conform criteriilor stabilite de prezenta lege, în limita locuinţelor disponibile.

Conform art. 1 din Legea privatizării fondului de locuințe, (1) Privatizarea fondului de locuinţe este un proces de înstrăinare, efectuat de organele puterii de stat, a fondului de locuinţe aparţinînd statului, organizaţiilor obşteşti, asupra cărora statul şi-a declarat dreptul de proprietate, altor asociaţii şi întreprinderi cooperatiste de stat, construite din contul mijloacelor alocate din bugetul de stat, în proprietate privată cetăţenilor Republicii Moldova şi asociaţiilor acestora (societăţi pe acţiuni şi societăţi economice, alte societăţi), pentru satisfacerea necesităţilor în locuinţe şi formarea unor stăpîni reali prin dreptul de a dispune liber de proprietatea imobiliară.

(2) Prin fondul de locuinţe în prezenta lege se subînţeleg imobilele şi spaţiile locative din construcţiile care aparţin statului, indiferent de apartenenţa departamentală, locuinţele sovhozurilor şi ale altor întreprinderi agricole de stat, inclusiv cele reorganizate după punerea în aplicare a Legii cu privire la privatizare, precum şi locuinţele construite din contul mijloacelor de stat de către întreprinderile şi organizaţiile cu alte tipuri de proprietate.

Art. 5 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe prevede că, Cetăţenilor Republicii Moldova pot fi vîndute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuinţele în care aceştia trăiesc şi care aparţin fondului de stat şi celui public asupra căruia statul şi-a declarat dreptul de proprietate, precum şi în imobilele ce aparţin unităţilor, indiferent dacă aceste unităţi sînt incluse în listele de privatizare.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe, Cumpărarea sau primirea cu titlu gratuit în proprietate privată a locuinţelor se face cu acordul tuturor membrilor adulţi ai familiei care locuiesc împreună. La dorinţa lor, locuinţa poate fi cumpărată în proprietate comună sau în diviziune.

Conform art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la privatizarea fondului de locuințe, o familie poate cumpăra sau primi cu titlu gratuit în proprietate privată o singură locuinţă: în limitele asigurării normative cu spaţiu locativ – la preţurile de stat sau cu titlu gratuit; supranormative – la preţuri comerciale stabilite de Guvern la data privatizării locuinţelor , dar care să nu depăşească preţurile curente pentru construcţia locuinţelor de stat. Asigurarea normativă cu spaţiu locativ în procesul privatizării se acceptă în mărime de 20 m pătraţi de suprafaţă totală echivalentă la o persoană (inclusiv membrilor familiei care nu sînt cetăţeni ai Republicii Moldova) şi cu un supliment de 10 m pătraţi pentru o familie, inclusiv pentru persoanele rămase singure în urma decesului soţului (soţiei), precum şi pentru celibatari.

Conform art. 14 alin. (1), (2) lit. b) și c) din Legea cu privire la administrația publică locală, (1) Consiliul local are drept de iniţiativă şi decide, în condiţiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepţia celor care ţin de competenţa altor autorităţi publice.

(2) Pornind de la domeniile de activitate ale autorităţilor administraţiei publice locale de nivelul întîi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competenţe:

b) administrează bunurile domeniului public şi ale celui privat ale satului (comunei), oraşului (municipiului);

c) decide în privința actelor juridice de administrare privind bunurile domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, precum și privind serviciile publice de interes local, în condițiile legii.

Din perspectiva cadrului legal abordat supra rezidă că, autoritatea publică competentă nu este obligată în mod automat, la prima solicitare, să înstrăineze bunurile imobiliare ce îi aparțin, această concluzie își are fundamentul în principiul liberului consimțământ consacrat expres în lege. În lumina principiului evidențiat autoritatea publică dispune de discreție decizională în vederea înstrăinării bunurilor sale imobiliare, adică ea nu poate fi silită contrar voinței sale să-și diminueze patrimoniul. O asemenea concluzie este valabilă prima facie, însă o analiză minuțioasă a legislației în materia privatizării fondului de locuințe coroborată cu reglementările Codului administrativ denotă că în cazul întrunirii exigențelor legale autoritatea publică este obligată să înstrăineze bunul imobil solicitat de beneficiar, iar instanța poate impune o asemenea conduită prin hotărâre judecătorească, în acest caz, instanța de judecată nu intervine în competențele autorității publice ci o impune să respecte legea și să urmeze spiritul și litera ei.

La caz, materialul probator atestă că fondul locativ din satul Dobrogea, la care se referă reclamanta, a fost edificat de agentul economic SA„Moldcarton” administrația căruia de comun acord cu Comitetul Sindical au repartizat locuințele angajaților din cadrul acestei întreprinderi. Odată cu reorganizarea acestei companii tot spaţiul locuibil din clădirile cu multe etaje din s. Dobrogea a fost transmis spre gestiune SEL Dobrogea, fiind înregistrat la balanţa APL a or. Sîngera, conform Hotaririi Guvernului RM nr. 477/26.05.1997, Anexa nr. 8.

Astfel în cît, în baza Actului de transmitere a „Certificat-Caracteristica privind privatizarea locuinţelor” locatarilor căminului din ***** str. ***** *****, întocmit şi semnat de administraţia SA „Moldcarton” şi şeful SEL Dobrogea din data de 28.11.2001, Consiliul orăşenesc Sîngera a aprobat prin decizia nr. 3/1 din 21.05.2004 Lista deţinătorilor spaţiului locativ din str. ***** *****, din *****, în număr de 92 de beneficiari.

În urma examinării Actului de transmitere a „Certificat-Caracteristica privind privatizarea locuinţelor” locatarilor căminului din ***** str. ***** ***** din data de 28.11.2001 precum şi a Anexei nr. 1 din decizia Consiliului orăşenesc Sîngera nr. 3/1 din 21.05.2004, s-a constatat lipsa înregistrării beneficiarului Bivol Efrosinia asupra camerei cu ***** din blocul locativ sus indicat.

Instanța atestă faptul că, APL a or. Sîngera, nu a refuzat în admiterea solicitării reclamantei, însă a comunicat acesteia despre necesitatea prezentării actelor necesare pentru întocmirea unui proiect de decizie, ulterior care va fi aprobat de consiliul local şi anume : Extrasul din Procesul verbal al Comitetului Sindical al companiei SA Moldcarton sau orderul de repartiţie eliberat de ultimul, pe numele beneficiarului Bivol Efrosinia, a camerei ***** din ***** str. ***** *****, care poate fi ridicat de la Direcţia de Arhivă mun. Chişinău (str. Teilor, 7/2, MD 2043, mun. Chisinau); Copiile buletinelor de identitate a membrilor familiei, inclusiv certificatele de naştere a copiilor minori (în caz de existenţă) cu prezentarea originalelor pentru a fi legalizate copiile; Certificatul de la APLP 51/336 Dobrogea, despre

lipsa datoriilor; Extras de la APLP 51/336 din Cartela apartamentului; Certificat de la APLP 51/336 Dobrogea despre componenţa familiei cet. Bivol Efrosinia, deziderate care nu au fost satisfăcute de solicitant/reclamantul Efrosinia Bivol.

La acest capitol, instanța de judecată reține că autoritatea publică pârâtă și-a exercitat dreptul discreționar în corespundere cu cadrul normativ în vigoare, optând pentru soluția posibilă corespunzătoare scopului legii și aplicând dispoziții legale elocvente speței judiciare.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția pîrîtului se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competenţele prevăzute de lege, iar solicitarea reclamantului Efrosinia Bivol privind eliberarea Ordinului de rapartiție pentru apartamentul ***** din str.***** *****, s.*****, mun.Chișinău lipsită de temeiuri legale.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Având în vedere că cerința reclamantului cu privire la anularea actului administrativ de respingere a solicitării, a fost respinsă ca neîntemeiată, instanța reține că și cerința subsecventă invocată de reclamantă în acțiune prin care se solicită : A obliga Consiliului orăşenesc Sîngera să elibereze lui Bivol Efrosinia ordinul de repartiţie pentru apartamentul *****, amplasat în *****, *****, str. ***** *****, urmărește soarta primei pretenții. Or, aceste cerinţe sunt legate între ele şi se deduc una din alta, astfel încât soluția dată pe una din pretenţii influenţează soluţia care urmează a fi dată pe celelalte pretenții.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Efrosinia Bivol împotriva Consiliului or. Sîngera, privind anularea actului administrativ de respingere a solicitării – Decizia nr.1/23 din 17.03.2023, obligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat – Ordinul de rapartiție pentru apartamentul ***** din str.***** *****, s.*****, mun.Chișinău, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru